

TRẺ EM

12

xu

Người con hiếu. . . (xem trang 3)

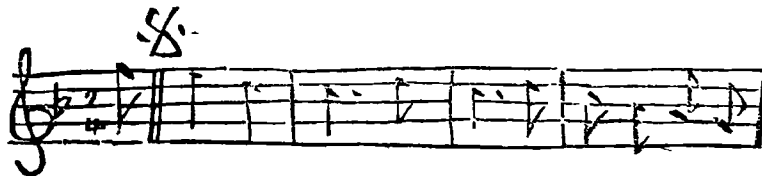
Năm thứ nhất - Số 17
Chủ nhiệm : VŨ - ĐÌNH - HÒE

Ngày 25 Octobre 1941
Tòa Báo : 65bis Bd Rollandes — Hanoi
Téléphone 1604

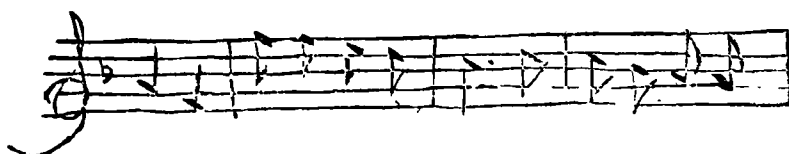
CẢ TUẦN VUI

Lời của TRỌNG THANH

Điệu Le p'tit prince

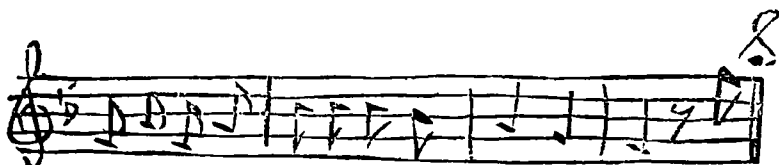
Thứ hai tinh sương Bốn phương gió êm như ru trong

ánh hồng riu rít ca như chim chúng ta thì nhay reo

hát mừng bình minh lòng tươi sáng cùng mong đời vui sướng

ngày mai dù mưa nắng quyết chỉ ta không ngả lòng Thử...

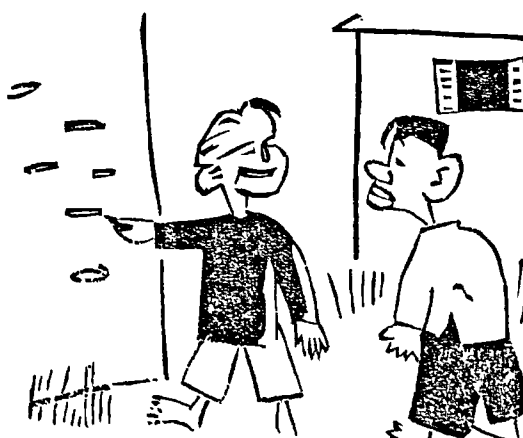
Lần hát thay vào hai chữ đầu một ngày trong tuần lễ, thứ ba v.v... chủ nhật.

CẢI CHÍNH.— Vì thợ nhà in xếp ngược bài đàn nên kỳ này bài hát đăng lại bài kỳ trước.

MẸ — Tao chẳng bằng lòng thấy chúng mày cãi nhau đâu!

CON — Được, thế để con đóng cửa vào vậy.

— Được rồi, thế dich đây nhé. Hề tao chạy đến trước, tao vạch một cái băng phần, nghe chưa?

— Thế nhớ tao đến trước?

— Khó gì, thì mày đem xóa đi.

VỀ đời vua Cồ-Mông-Đại-Sĩ-Uy-Liêm, có một gia đình nhà chài lưới lập trên một hòn đảo nhỏ gần bờ biển.

Nhà nghèo khổ, vốn liếng chỉ có một chiếc thuyền và một tấm lưới.

Vả lại vợ, chồng đã già cả, mắt kém cỏi nên chỉ còn trông vào người con trai là Mật-Sơn. Chàng là người rất hiếu thảo, chiều chuộng cha mẹ hết lòng.

Hôm nay theo lệ thường, Mật-Sơn sửa soạn thuyền đi ra khơi đánh cá. Công việc sắp xong thì trời bỗng nổi cơn bão. Sóng biển rào rạt vỗ vào chân núi bật ra những tiếng kêu ghê rợn. Mây đen bao phủ từ phía, gió thổi mạnh làm cho những hoa mai thi nhau rụng xuống thành một vùng trắng xóa và những chiếc cầu lưng mèo rung rinh như muốn đổ. Nhìn những bọt nước trắng Mật-Sơn lắc đầu bước vào trong nhà.

Sau bốn hôm, gió ngớt, bề lặng, mây tan. Mật-Sơn vội xuống thuyền ra khơi để mong kiếm lấy một ít cá vì nhà chàng chỉ còn một bát gạo. Chẳng may cho chàng, đánh suốt cả một ngày mà chỉ được răm ba con tép nhỏ. Chàng thất vọng. Nghĩ đến cha mẹ ở nhà, bữa no bữa đói trong mấy hôm nay, Mật-Sơn cất tiếng thở dài và mấy giọt nước mắt đã lăn ở trên hai gò má của người con hiếu thảo.

Nhưng giờ bao giờ cũng thương những người như Mật-Sơn, nên lần kéo lưới này chàng được một con cá to và trắng như bạc.

Chàng sung sướng reo to.

— A, hôm nay cha mẹ ta sẽ có gạo và thức ăn ngon.

Nhưng ngay lúc đó Mật-Sơn ngạc nhiên vì con cá biết nói :

— Anh Mật-Sơn yêu quý của tôi ơi ! Một con cá thì anh làm được món gì ? Anh hãy thả tôi ra, tôi sẽ đền ơn anh.

— Em ạ — Mật-Sơn trả lời — anh sẽ tha em, nhưng em có cách gì giúp anh với vì ở nhà cha mẹ anh chỉ còn có một bát gạo và ít muối thôi.

— Anh có lòng hiếu thảo với cha mẹ như thế, em sẽ hết sức giúp anh nên giàu có, nhưng anh có nhiều can đảm không ?

NGƯỜI CON CỎ HIẾU

— Anh không sợ gì cả.

Nếu vậy anh theo em.

Sẵn tính can đảm, lại tò mò và lòng

muốn cha mẹ được giàu có đã sui chàng hiếu mạo hiểm một phen. Chàng liền thả con cá xuống nước và nhảy theo. Ồ, lạ lùng thay, không giống như mọi khi, hôm nay Mật-Sơn thấy mình đi ở dưới nước như ở trên cạn. Khi xuống đến đáy biển, chàng được thấy bao nhiêu cảnh rực rỡ huy hoàng. Đây là những cây cỏ lạ muôn nghìn sắc. kia là những con cá, xanh, vàng, đỏ tím lượn đi lượn lại ở chung quanh chàng.

Đang lúc lòng chàng hoang mang với bao nhiêu ý nghĩ vẩn vơ thì con cá lại bảo :

— Anh ạ, nếu anh can đảm nghe em thì cha mẹ anh sẽ sung sướng nhất trên giải đất Phù Tang này. Đường đến Thủy-Cung phải qua một hang Hải-Cầu. Nhưng anh đừng sợ, nếu anh thấy nó mà tỏ lòng khiếp nhược nó sẽ cắn chết anh ngay.

Rút lời, con cá rẽ nước đi trước, Mật-Sơn theo sau lòng hơi lo sợ.

Bây giờ không còn những phong cảnh đẹp dễ nữa, đến đây là những núi đá lở

Quyển PAROLES DU MARÉCHAL (Tome II) đã xuất bản

Nên hỏi ngay tại các hàng sách lớn

Giá: 0p25.

ngày VUI, KHỎE

Các em nhớ đến dự ngày **Vui Khỏe** của các anh em Hướng-đạo ở sân vận-động Septo, ngày chủ-nhật :

2 Novembre 1941

Từ hai giờ rưỡi chiều đến bảy giờ tối,

**Vui mà Trong Sạch
Khỏe và Hăng Hái**

TRONG trại Thôn-Quế, có con Trâu Đực và con Bò mộng khỏe lắm. Một hôm bò nghĩ ra được một ý hay, hơn hờ đến trâu :

— Nay bác Trâu Đực ơi, bác thực là vị anh hùng trong trại này đấy. Từ thừa cha mẹ đẻ ra, tôi chưa thấy ai khỏe bằng bác bao giờ. Tôi chắc bác có đánh với Voi hay Hổ bác cũng chẳng thua.

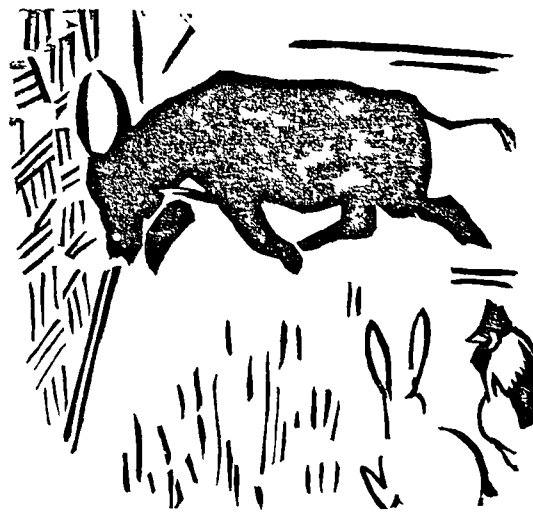
Trâu vốn ưa nịnh nghe thấy Bò tán, sung sướng cười híp cả mắt lại, bảo bò :

— Nhưng bác, bác cũng không khỏe kém đâu, bác Bọ ạ! Tôi xem ra, chỉ có Cú Tồ Bò ở Rừng Già ngày xưa, đã húc chết luôn năm chú Gấu một đêm là khỏe sánh với bác thôi. Tôi lại nghe thấy con ông chủ cứ nói luôn mồm: « thông minh như bò, » thì chắc bác còn thông minh lắm nữa !

Muốn tỏ ra mình thông minh thực như lời Trâu nói, Bò rân trán, nheo mắt một lúc để nghĩ ngợi, rồi bảo cùng Trâu :

— Nay bác Trâu đực ạ! Chúng mình sinh

TRÂU BÒ HÚC NHAU TRÂU BÒ CHẾT

vào buổi loạn ly, đầu đầu cũng có tiếng hò găm, báo thét, mà chúng mình lại cùng có tài sức hơn người, chẳng nhẽ cứ chịu kéo cày, kéo xe mãi sao !

Trâu đáp:

— Bác nói phải lắm ! Nhưng bây giờ làm gì !

— Cứ như ý tôi thì tôi với bác hợp sức nhau lại, chúng ta mang hai cặp sừng lo và cứng này đi đánh dẹp các nơi, rồi tôi với bác cùng làm vua các loài vật chả sừng hơn ư ?

Câu truyện mới đến đây bỗng có anh chăn bò gánh cỏ mới cắt về. Trâu Bò vội

(Xem tiếp trang 14)

NGƯỜI CON CỎ HIẾU

nhỏ như một chiến lũy kiên cố, chỉ có một lối nhỏ để đủ chàng và con cá đi qua.

Sắp qua nơi nguy hiểm, bỗng Mật-Sơn thấy trước mặt một con Hải Cầu to lớn bơi lại. Thấy chàng nó cất tiếng quát như sấm :

— Mi ở đâu ? Sao dám đến đây quấy rối ta ? Mi không hiểu rằng chỉ trong chốc lát ta sẽ róc hết thịt mi ư ? Mi muốn gì ? Mi có tài gì mà đến đây ?

Bị dồn một hồi, Mật-Sơn vẫn cứng cáp trả lời :

— Lòng ham muốn và sự can đảm sai ta đến đây. Ta chỉ là một người thuyền chài nghèo khổ, ta muốn tới Thủy Cung xin ít tiền bạc về cho cha mẹ ta.

— Hừ, thôi ta tha cho mi vì mi nhỏ bé lắm không đủ làm mối cho ta.

Nói xong con Hải-Cầu quấy mạnh và quay về hang.

Mật Sơn vui vẻ lên đường với con cá. Đi được thêm một quãng đường nữa thì xa xa Mật Sơn nhận thấy những ánh hào quang xanh, vàng làm sáng rực cả một khu.

Ở ngoài hai cánh cửa bằng San-Hô Mật Sơn trông thấy hai con rồng đang ngồi phun lửa ra âm ầm. Chàng mạnh bạo tiến lại gần. Một con nhẩy vọt ra giữ chàng và

hét.

— Cái quái này tới đây làm gì ? Ai bảo mi, mà mi dám lặn mò tới đây. Mi không biết cung vua đây hay sao ?

— Chẳng có ai bảo ta cả. Sự can-dảm nó đưa ta đến đây. Ta muốn xin đức vua ít vàng bạc về nuôi cha mẹ ỉa.

— Thật là mi là một thằng điên-cuồng. Mi không biết rằng những đứa đã lẳng vẳng đến đây sẽ bị răng và móng chân ta xé làm muôn mảnh hay sao ? Mi có trông thấy chỗ kia có một giếng lửa không ?

— Ta có trông thấy.

— Hà, vậy mi muốn tới sân-rồng phải lội qua giếng đó :

Mật Sơn sờn tóc gáy. Nhưng chàng lại sức nghĩ những thứ xung xướng mà cha mẹ chàng sẽ có nên chàng can-dảm lên nữa. Chàng không ngần ngại vội trả lời :

— Ta sẽ qua.

— Khoan, mi phải biết, nếu mi qua được lửa rồi, vào đến cung điện Đức-Vua sẽ hỏi mi một câu. Chỉ một câu thôi, nếu mi không trả lời được mi sẽ phải làm tù-binh và không bao giờ mi thấy ánh sáng mặt trời nữa. Mi nên nghĩ cho kỹ vì ta thương mi còn cha mẹ già nên ta bảo thật cho mi

biết.

Mật Sơn trả lời cộc-lốc.

— Không-cần.

Thấy vậy hai con Hỏa-Long cũng nói :

— Nay cậu bé can-dảm kia ơi, cậu hãy qua giếng lửa đi. Rồi vào trong đó sẽ có Thần-Đồng ứng khẩu cho cậu để trả lời Hoàng-Đế !

Mật Sơn đến bên giếng lửa. Hơi nóng bốc lên. Chàng lo sợ. Nhưng chàng cứ g liều. Chàng để một chân vào đồng lửa thì không thấy nóng. Chàng sung sướng và cho rằng giới đã giúp chàng một cái máy kỳ hỏa để chàng đạt tới mục đích.

Mật Sơn vui mừng chạy qua và tìm vào bệ kiến ! Đức vua là một con rồng xanh to lớn quấn tròn trong một cái ngai ngọc.

Mật-Sơn vội vàng quỳ lạy và tỏ bày những ý kiến. Nghe xong, Đức-Vua liền sai một vị thần mang lại hai cái hòm. Một cái bằng tre nhẹ nhàng và một cái bằng bạc trạm trổ, nặng nề.

Đức-Vua phân bảo Mật-Sơn muốn lấy hòm nào và dọa:

Nếu mi chọn không đúng hòm ta cho mi, mi sẽ phải ở đây và không bao giờ trông thấy cha mẹ mi.

Không nghĩ ngợi, mật sơn cất tiếng.

— Muốn tâu bệ-hạ, kẻ ngu-dân xin chiếc hòm tre nny. Hòm kia nhiều của quạ kẻ ngu-dân không dám mong tới. Và lại kẻ ngu dân chỉ cầu đủ tiền để cung phụng cha mẹ già. con ngu dân sẽ làm lụng nuôi thân lấy.

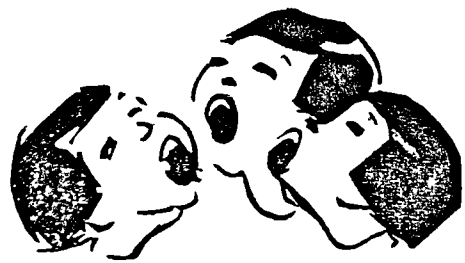
Đức vua mỉm cười và phán mở hai chiếc hòm ra, chiếc hòm tre đựng đầy vàng còn chiếc hòm bạc trạm trổ tinh vi thì toàn đá cuội.

— Mi đã khéo chọn. Bao nhiêu đứa đến đây đều chết cả vì chúng nó tham chỉ muốn lấy hòm to. Còn mi đã không tham lam thì chớ lại là người con có hiếu ! Thôi ta cho phép mi mang về để mà phụng dưỡng cha mẹ mi.

Rút lời Đức-Vua lui vào trong. Mật-Sơn vội lạy tạ và theo con cá trở về lối cũ.

Từ đây ở trên bờ biển của giải đất Phù-Tang người ta thấy một ngôi nhà đồ sộ đẹp đẽ mà buổi sáng mỗi khi mặt trời hé bóng thì Mật Sơn đã ra đứng ngoài cửa nhìn xuống mặt nước như muốn cảm ơn vị ân nhân của chàng.

VĂN-TRINH và VAN-KHOÁT
(Phỏng theo chuyện Récit du Japon)

HOC HAT

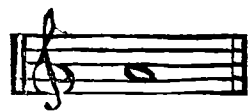
ĐOC AM NHẠC (bài nối)

KHI có ai hát, các em thử để ý nghe xem. Có phải có những tiếng hát nhanh, có tiếng hát chậm, có tiếng hát dài, có tiếng lại hát ngắn không?

Đọc trên một bản âm nhạc, những sự nhanh chậm, ngắn dài ấy cũng đều thấy ghi đủ cả.

Chúng ta hãy thử lấy một bản nhạc in ra mà coi—Hình thù những con nhạc của chúng ta có bấy thử khác nhau. Chính cái hình, thế khác nhau ấy là biểu hiệu sự lâu mau, hay dài ngắn đấy.

Chúng ta thử hãy lấy mỗi thử một con, vẽ hình ra đây xem bấy con ấy khác nhau như thế nào.

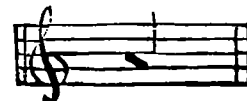
Mới đầu là một con, có tiếng hát dài nhất đấy. Nhìn nó hát, người ta chỉ trông thấy cái miệng tròn

xoe. Cả người nó lúc bấy giờ là cái miệng tròn. Vậy chúng ta hãy gọi nó là con TRÒN, con nhận miệng tròn.

Con thứ nhì đã hát ngắn hơn. Chúng ta đã thấy thêm được cái đuôi.

Nó chỉ khác con nhận đen thường là vì nó trắng. Chúng ta lấy ngay cái chỗ khác ấy mà gọi nó là TRẮNG.

Rồi đến con này; còn hát ngắn hơn con trắng. Đã bớt được cái mồm.

nên chúng ta mới thấy rõ cái hình đen của nó, Vì thế, cố nhiên, nó là con ĐEN

Hát càng ngắn, càng ít, chúng ta càng thấy thêm được một bộ phận trong mình con nhận.

Ở con này chúng ta đếm được một cái lông đuôi. Cái lông ấy khoằm khoằm, vậy ta gọi luôn nó là MÓC ĐƠN để dễ phân biệt.

Con này hai lông khoằm là MÓC KÉP, hát ngắn hơn con trên.

Con này sừng sỏ ba lông. Gọi nó là MÓC CẤP BA thì dễ hiểu lắm.

Rất cùng, con này hát ngắn nhất. Bốn lông đuôi. Cố nhiên vì đây, gọi là MÓC CẤP BỐN.

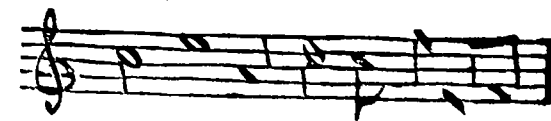
Đó, kể tuần tự từ con hát dài nhất đến con hát ngắn nhất. Cái dài ngắn, lên mau ở đây không phải chỉ nói phỏng, hú họa, thế nào cũng xong được đâu. Có chừng, có mực, có kích thước dẫn đo rành mạch lắm. Bài sau mới phải học đến. Các em cứ biết xét nhận hình thế bấy con nhận trên cho tinh tường. Đừng tác đánh lộn, ngộ đánh quá, mắt không bị mà dễ không bắt lại đi ôm cộc thì hỏng to. Nhắm một tý ở đây là về sau, người ta hát nhanh thì mình hát chậm, mà người ta hát chậm thì mình lại hát nhanh, ban hát hòa âm thành ra một đàn ếch, nhái và ếch ương thì bao nhiêu công học đều là công cốc cả.

Các em nên nhớ là những đuôi nhận vênh lên hay cúp xuống không, có quan hệ gì. Chúng ta mặc kệ, cho chúng cái tự do ấy.

Các em hãy thử đọc bài tập dưới, đây kể tên và tả hình dung từng con. Ví dụ: DO trắng.. MI tròn,.. Các em nên biết rằng nhiều con móc

đơn đứng cạnh nhau, người ta có thể buộc lùm đuôi nó lại, vạch một vạch nối liền mấy con ấy với nhau. Móc kép thì hai vạch, cặp ba, ba vạch, và cặp bốn thì bốn vạch.

Bài tập đọc 4. —

Đọc được bài trên, các em lại lấy những bản in sẵn, hay vẽ lấy tùy ý, mà tập đọc cho nhiều và hằng ngày.

(Còn nữa)

anh HOA MI

Tái bút. — BÀ PHÙNG (Đồng Vinh) Người ta dạy đúng đây. Anh cũng không nói khác. Em cứ đọc lại bài thứ 3 đang trong số báo 14. Nếu còn chưa hiểu, có thể gửi tem 6 xu. Sẵn lòng giảng bằng thư riêng. Nếu cũng chưa hiểu nữa thì chỉ cần mỗi một cách: Trở về gặm cỏ.

MỘT hôm, như lệ thường, Tâm, nhỏ ra vườn tìm chim bắt. Từ bụi dâm bụt ngoài hàng rào cho tới những ngọn cây cao chót vót, không chỗ nào rời khỏi con mắt hai nhà thiện xạ. Hy vọng của Tâm, nhỏ là cảnh rừng, bóng thoáng. Chợt nhỏ nhìn thấy một con chim đậu ở vòm cây gần đó, vội quay lại khe khẽ gọi:

— Cậu ơi! nhanh lên, chích-chòe.

Chạy đến, Tâm nhẹ nhàng hỏi:

— Đâu? Đâu?

— Đây!

Vừa nói nhỏ vừa chỉ lên ngọn tre.

— Ừ ừ!

Tâm giờ sừng ra nhằm. Chim nhảy. Tâm lại nhằm. Bạch!! Ồn đá bay đi. Tâm vô đôi:

— Úi giờ! tiếc quá chỉ hụt một ly thôi mà ạ!

— Vâng! hòn sỏi sượt qua đầu. Giá cậu hạ thấp tay xuống tí nữa thì hay...

— Im! hình như nó là xuống bên bờ

TRẺ EM VIẾT

ĐÔI CHIM

giếng.

Hai người định dượt theo thì trên cây khế, nơi Tâm, nhỏ đứng, có tiếng chim kêu. Ngừng lên, nhận ra đôi vành khuyên đang vờn quả chín, Tâm liền căng súng bắn một con. Vụt! con ấy rơi xuống. Tâm, nhỏ thích quá reo lên:

— Chết rồi!

Và nhảy ngay lại vồ lấy. Con chim hãy còn sống. Súng sừng nằm trong tay Tâm ngấm nghĩa. Cỗ nó bị nghẹn đi, mồm nó há ra để thở, mắt nó chớp luôn. Thấy thế Tâm hà hơi và cho nó vài giọt nước. Sau, xem nó khá hơn trước, Tâm mừng bảo:

— Con này nuôi được đề tao lấy chỉ buộc không có cầm mãi hơi tay ra nó yếu mất nhỉ?

KHUYÊN

của ĐÔI BẠN

— Con chắc chả nuôi được, cỗ nó nghẹn thế kia thì chỉ chốc nữa là nó chết.

Tâm bấu môi, móc túi lấy sợi chỉ buộc thông lọng một đầu định thắt vào chân con chim nhỏ đẹp sinh-sinh ấy thì tự nhiên

cánh nó đập, lòng nó sù, người nó dài ra và cứ thế nó lịm dần...

Tâm chân nắn:

— Thôi nó gãy chết rồi!

Nhỏ vô tình:

— Con đã nói mà.

Đang tiếc ngắn, tiếc ngơ nhỏ lại thêm vào một câu, phát câu Tâm đánh luôn cho nhỏ mấy cái tát:

— Chỉ tại mồm mày cứ bảo nó chết mãi nên nó mới chết chứ!

Nhỏ bị mấy cái tát đau lủi thủi đi vào...

Còn lại mình Tâm với sắc con chim khuyên, Tâm thừng thờ đến ngồi bên gốc cây. Im lặng... Tâm buồn từ từ cúi mặt xuống. Tay Tâm he hé mở. Kia đôi mắt con chim khuyên không nhắm lại. Tâm tưởng hồn nó còn phảng phất đâu đây và đôi mắt nó ngụ những lời ai oán. Tâm hối hận vuốt mắt cho nó thì mắt Tâm hoa lên vì đầm lệ. Dòng nước mắt đó chừng tỏ là Tâm đã hiểu, đã biết Tâm là độc ác. Từ xưa tới nay Tâm đa phá bại không biết bao nhiêu đời những con chim vô tội; mọi rơ

Bắt đầu từ số 25 Octobre 1941

Báo THANH NGHỊ TRẺ EM đổi là VĂN MỜI TRẺ EM

Để chiều ý các bạn đọc nhỏ thân yêu, báo TRẺ EM sẽ từ tính ra mỗi tháng bốn kỳ. Như vậy phần TRẺ EM không thể phụ thuộc vào tờ THANH NGHỊ được nữa. (Vì tờ THANH-NGHỊ cũng chỉ là tờ báo hàng tuần). Cho nên bắt đầu từ số này, Thanh Nghị TRẺ EM đổi là Văn Mời TRẺ EM

hơn nữa là Tâm bắn chim chỉ cốt mua vui khi nhìn con vật ngã... Và hồi nãy Tâm đã tát nhỏ oan, con chim ấy chết có phải vì lời nhỏ nói đầu...

Cũng lúc này, trên cành khế con chim sống sót quay lại tìm bạn thân yêu. Tiếng nó kêu, nó gọi cũng như mọi hôm nhưng đối với Tâm bấy giờ sao mà thảm thiết thế. Tâm chắc nó đau đớn lắm! Một ý-nghĩ vụt qua óc Tâm : hay ta bắn nó luôn chẳng nó sống với nỗi lòng đau khổ thì một buổi kia nó cũng héo hon mà chết mất. Như vậy tội ta còn nặng hơn nữa. Nhất định, Tâm nhắm trúng ngực con chim, bắn. Tâm nhắm mắt không dám nhìn cảnh sắp xảy ra càng làm lòng Tâm thêm bứt rứt ; nhưng không, tay Tâm run quá, hòn cuội lệch ra ngoài. Thấy động, con chim vội vàng cất cánh. Nó bay đi, tiếng kêu thương còn vọng lại...

Nó thoát chết, thật may cho Tâm, không Tâm lại phải một phen ân hận nữa vì Tâm vừa nghĩ : biết đâu nơi tổ nó sắp về chẳng có vài đứa con mới nở nay cha mẹ nó chết cả thì chúng nó sẽ ra thế nào...

Ít phút sau, dưới nắng chiều, Tâm chặt nát cái súng cao-su mà bấy lâu Tâm ham mến và tỉ mỉ đào hố vùi sắc con chim đã có đôi mắt in sâu trong trí não Tâm xuất đời.

ĐÔI BẠN

Đã có bán

Thăm hiểm mặt trăng

Sách Hoa-Mai số 2 của Vũ-Tĩnh giá 0\$10

Các bạn thích ngắm trăng thu, đều nên có cuốn Thăm hiểm mặt trăng. để biết trên cung trăng có những gì, cảnh thực trên cung trăng như thế nào ? Cuốn sách đó có tính cách hoàn toàn khoa học, có ích cho học sinh bang một trăm bài cách tri. **Nhà xuất bản Cộng-Lực**

9 Takou Tél. 962 Hanoi

— Các em gầy còm, sanh xao lâu nhơn nên đòi cho được **kẹo thuốc Tonigoss, (1p20)** có chất lọc ở trứng gà và chất calcium lấy ở sừng nhung.

— Các bà có trẻ bé trong nhàn nên mua **sản thuốc Sirop Enfance (1p20)** phòng và trị các bệnh tiêu nhi : nôn chớ, ăn không tiêu, khó ngủ, hay mếu khóc v.v...

Bán tại PHARMACIE :

Vũ Đỗ Thìn

HANOI—và đại lý các tỉnh

**Ê m d i u
c á c e m b é
đều dùng
đ ư ợ c**

Bán tại: Hanoi
Ng. văn - Đức

1 hàng Hòm.— Nam-định : tổng đại lý cả các phủ huyện : Việt-long 28 bến củi. Saigon ; Phúc-yên, Haiphong, Hongay. Xin hỏi Mai-linh Bắc-ninh : Vinh-hưng. — Phú-thọ : Văn-Sinh.

THỦY TRIỀU

NHÂN vừa có hội đèn Kiếp - bạc, anh Ba Lém muốn đố các em xem đức Trần-Hưng-Đạo ngày xưa nhờ ai mà thắng được trận Bạch-Đằng. Nhờ Yết-Kiều, Dã - tượng, hai chàng tùy tướng bơi lặn như cá chăng? Không đúng.

Nhờ quân lính dũng mãnh chăng? Cũng không đúng nốt.

Đánh cuộc một ăn một nghìn, các em cũng không đoán ra được. Đức Trần-Hưng-Đạo thắng trận là nhờ có... Ông Giăng.

Phải, chính Ông - Giăng, cái Ông - Giăng nồn và mà các em đã quen biết luôn trong hai kỳ báo trước.

Nhưng chớ tưởng muốn giúp người danh tướng nhà Trần, Ông Giăng hóa phép thành một ông lão già, râu bạc phơ, tay cầm cái phất trần, cười con hạc trắng như các ông tiên trong chuyện tàu đầu. Ông Giăng vẫn giữ nguyên hình Ông Giăng, đứng lơ lửng ở trên giới.

Ông ta chỉ dùng, cái sức hấp dẫn mẫu nhiệm, mà anh Ba Lém đã nói đến kỳ trước: để hút nước bề lên cao thành nước thủy triều. Mà các em hẳn còn nhớ vì nước thủy triều lên cao nên mới lấp các cọc đóng ở lòng sông khiến cho lúc thủy triều xuống, thuyền quân Nguyên vướng cọc đổ chổng chiêng.

Vậy thì thủy triều là cái gì mà ghê gớm thế?

Em nào đã ra bề tất nghiệm thấy mỗi ngày một bận nước bề dâng cao lên rồi lại từ từ rút xuống. Người ta đã ví bề như quả tim của quả đất. Quả tim của người ta mỗi phút đập độ sáu mươi cái thì nước bề một

ngày cũng phập phồng bôn bôn.

Nhưng vì đầu nước bề lại lên lên xuống xuống. Nào có phải nước sông chảy vào nhiều làm cho mực nước dâng cao. Sông dù nhiều cũng chẳng thâm vào đâu vì bề chiếm những ba phần tư trên mặt quả đất. Nước bề dâng lên là vì bị mặt giếng hút lên.

Nói cho đúng ra thì có cả mặt giới giúp vào nhưng mặt giới ở xa nên sức hấp dẫn chẳng là bao. Các nhà bác học đã tính ra rằng nếu ở đáy bề không có núi non mặt nước dâng cao lên độ 60 phân. Nhưng cũng tùy lúc đấy. Quả đất quay chung quanh mặt giới. mặt giếng lại quay chung quanh quả đất. Lúc nào mà mặt giếng và mặt giới cùng ở một phía thì có phải nước bề bị hút mạnh, lúc nào mặt giếng ở một bên, mặt giới một bên thì, ông kéo đi bà dăng lại, sức hấp dẫn kém hẳn đi. Thành ra mới có những ngày gọi là ngày *con nước*.

Nhưng đừng tưởng nước bề dâng cao nhiều nhất là được có 60 phân vũng vũng nó vịnh kia, đáy bề chỗ lõm chỗ lóm làm cho mực nước thủy triều mỗi chỗ một khác. Có chỗ lên cao tới 22 mét như ở vũng Fau-dy bến Gia-nã-đại. Vì thế nên ở miền nào đất thấp thường có khi thủy triều thành một làn sóng đi ngược các giòng sông. Lúc đó người ta nghiệm thấy một sự lạ là giòng sông chảy ngược.

Thường thường thì một ngày nước thủy triều lên hai bận. xuống hai bận cách nhau 12 giờ. Nhưng sử Bắc kỳ có một cái hơn người là chỉ có một thủy triều thôi.

Vậy anh Ba Lém mách các em một điều nhé. Hễ có ai hỏi nước Đại Nam có cái gì hơn các nước khác, thì các em nên giỡn giặc giả nhời rằng: nước Đại Nam hơn các nước khác là chỉ có một thủy triều.

ANH BA LÉM

SAIGON, 12 SABOURAIN

NHÀ SÁCH

Ng. - khánh - Đàm

Có bán báo « TRẺ EM »

Bàn đủ Báo Sách Bắc — Hàng hóa Bắc

Ngực nở, Bụng thon

Phải, còn gì ưa nhìn bằng cái thân-hình có ngực nở, bụng thon. Ai mà chẳng phải phân-nân về cái bụng chầy phệ của ông Phán Tường ! Và đối ai nhìn cái bụng ồng của thằng Múp mà nín cười được.

T H Ê THAO

Nếu em có cái bụng tinh những mỡ là mỡ, thì dù em lo nằm, lo ngồi thế nào nó cũng vẫn phì ra như thường. Còn nằm, ngồi lăm, có ngày cái bụng « nặng nọ » ấy nó đánh

« púc » một cái thì khốn.

Mỗi sáng, em hãy theo anh ra sân vận-động cho nó bé bớt lại.

BÀI TẬP.

1 — *Bước không-lỗ* — Bước rõ dài chân trái, vung tay phải lên thẳng đầu. Lại bước chân phải vung tay trái (1 vòng sân)

2 — *Mò cua* — Đứng dạng hai chân, thẳng đầu gối, hai tay giơ thẳng đầu; cúi mình cho tay xát đất rồi quay mình và tay sang trái, ngửa ra sau, quay sang phải. Cứ đảo như thế, thật mềm người. Lại đổi từ trái sang phải (mỗi bên 5 vòng)

3 — *Tĩnh giắc* — Nằm ngửa thật thẳng. Tay giơ thẳng đầu. Không cựa chân, cứ thế từ từ ngồi lên, cúi rạp sờ tay vào đầu ngón chân. Lại nằm xuống, ngồi lên (6 lần)

4 — *Đi xe đạp* — Nằm ngửa, hai tay xuôi, úp mặt đất. Co gối lần lượt giơ thẳng chân lên như lúc đạp xe. (đạp hai chân lần lượt 20 lần)

5 — *Bò ngửa* — Phơi bụng, ngửa mặt nhìn mây mà bò từ đầu sân đến cuối.

6 — *Tĩnh* — Đứng dạng chân, rất thẳng đầu gối, hai tay thẳng lên đầu, cúi mình cho ngón tay chạm ngón chân (thở ra). Ngẩng lên (hít vào) 12 lần.

7 — *Uốn lưng tôm* — Nằm ngửa, Hai tay úp, buông xuôi. Nhấc đầu hai chân, gấp người để hai chân lộn lên phía đầu cho chạm đất. Lại từ từ hạ chân nằm thẳng rồi nhấc lên, gấp người. Không sợ gãy xương sống đâu !

P. L.

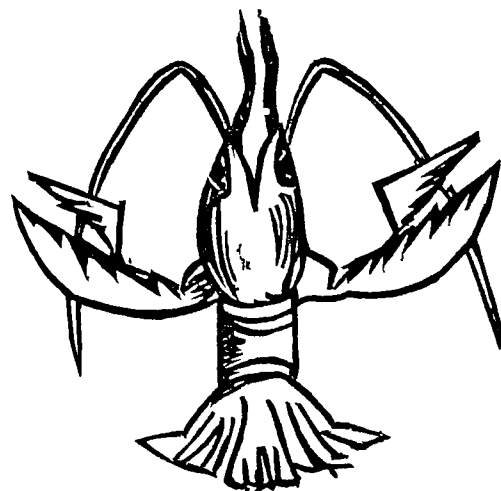
QUẦN ÁO TRẺ CON

BABYLUX vĩnh-long

BÁN BUÔN KHẮP ĐÔNG DƯƠNG

53 Rue de la Citadelle Hanoi, R.c. 882. tél 1326

CON TÔM HÙM

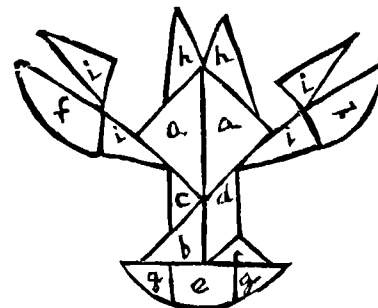

Con tôm hùm chia làm 17 phần. Các bạn đừng nhầm những phần ấy là : đầu, râu, mắt, càng, đuôi... nhé ! 17 phần là 17 mảnh giấy cắt ra ở một hình tròn và một hình vuông ; và con tôm này là con tôm bằng 17 mảnh giấy ghép lại.

Cách làm. — Lấy compas quay một vòng

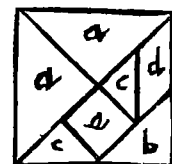
tròn, đường bán kính (rayon) là 4 phần tấy trên mảnh bìa cứng. Kẻ một hình vuông mỗi cạnh dài 8 phần tấy. Rồi chia hai hình ấy ra làm 17 phần (như hình vẽ). Lấy kéo cắt các phần ấy ra.

Bây giờ các bạn thử ghép đi, ghép thành con

tôm hùm như hình vẽ (nhưng các bạn nhớ đừng để ý tới những chữ ghi trên các mảnh giấy). Các bạn có thể tự phụ rằng mình có tính kiên nhẫn, nếu các bạn lại ghép thành hình tròn và hình vuông khi đã ghép xong con tôm hùm.

Muốn con tôm có vẻ mỹ thuật một tí, các bạn hãy cắt các phần lấy bằng bìa đỏ, lắp con tôm và dán lên tờ giấy trắng rồi vẽ râu, mắt, càng vào.

LÀM NƯỚC SÔI bằng sức nóng bàn tay !

LẤY một cái cốc không có chân đỡ nước đầy độ ba phần tư. Lấy khăn tay (vải hơi giấy) trùm lên miệng cốc ; để cho giữ a khăn chấm tới mặt nước trong cốc. Tay trái bịt miệng cốc, tay phải cầm đáy cốc lộn xuống. Khi bỏ tay trái ra, ta sẽ thấy cái khăn trũng vào lòng cốc như hình I và nước không thể chảy xuống được. Nếu bây giờ ta kéo các mép khăn nên để làm khan trên miệng cốc; nước sẽ lấy lại thẳng bằng ngay. Như thế đáy cốc sẽ trống không. Bù vào chỗ trống đó, không khí ở ngoài lọt qua khăn tay

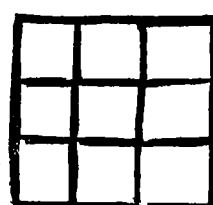

vào nước thành ra những bóng nhỏ; những bóng đó nổi lách tách trên mặt nước như khi ta đun nước, ta nghe thấy nước reo trước khi nó trào ra ngoài.

Muốn cho vui, ta làm cho bạn bè xem và lờ rằng ta có thể đun sôi nước lạnh bằng hơi nóng ở tay ta.

PHAN-TRU

«Các bạn hãy lấy chín con số, từ 1 đến 9, đem xếp vào chín ô vuông này thế nào để lúc xong có thể cộng bất cứ theo chiều ngang, dọc hay chéo đều thành 15 cả»

ĐÀO HẠNH NGUYỄN

Lời giải : (xin để đăng kỳ sau)

MƯỜI LAM

mười lăm và mười lăm

Em Phúc-Kim (Hanoi) — Đã nhận được ghế «búp-bê». Đồ cổ không muốn nhận. Tài thủ-công đâu ? Cờ nghĩ và tìm cho những kiểu lạ.

Em Nguyễn-tiên-Huy (S.T.) Bài (M.N.M.H.K. V-S.N.T.L. Đ.T.B. Á-C)

đã tới nơi.

Cũng muốn lên Sơn-Tây xem vết tích cái tháp 12 tầng trên Núi Tản và thăm đền Ngô-Vương.

Anh Cao chờ em cho biết những chuyện hay về di-tích cổ.

Em Diệp-Hoa (Hanoi) — Tập Ngụ-Nghôn còn xem. Nếu được sẽ đăng dần.

Em Thu Thu (Hanoi), em Ng. hoàng Nghi và em Đan (Phủ-lý) — Bài còn xem, các em rắng đợi.

Bạn Tomy (Hanoi) — Kíp gửi cho xem tóm tắt cốt truyện «Ngôi chùa có ma» đề đăng nổi «Tòa-Nhà bí mật»

Bạn Ng. xuân Lương (Ninh-Bình) — Lâu nay không nhận được tin của bạn. Bạn gì thế ? Xin gửi cho xem đại khái cốt truyện «Đảng Mọi Đều»

Ô. Vũ-thiện-Tuấn (Nam-dịnh)

Trẻ Em ra mỗi tháng 3 số. Giá báo : 3 tháng 1p00, 6 tháng : 2p00, 12 tháng ; 3p90 Mua báo trả bằng tem cũng được. Ông muốn viết giúp Trẻ Em xin cứ gửi bài. — Rất hoan nghênh.

ĐÓN COI KỲ SAU :

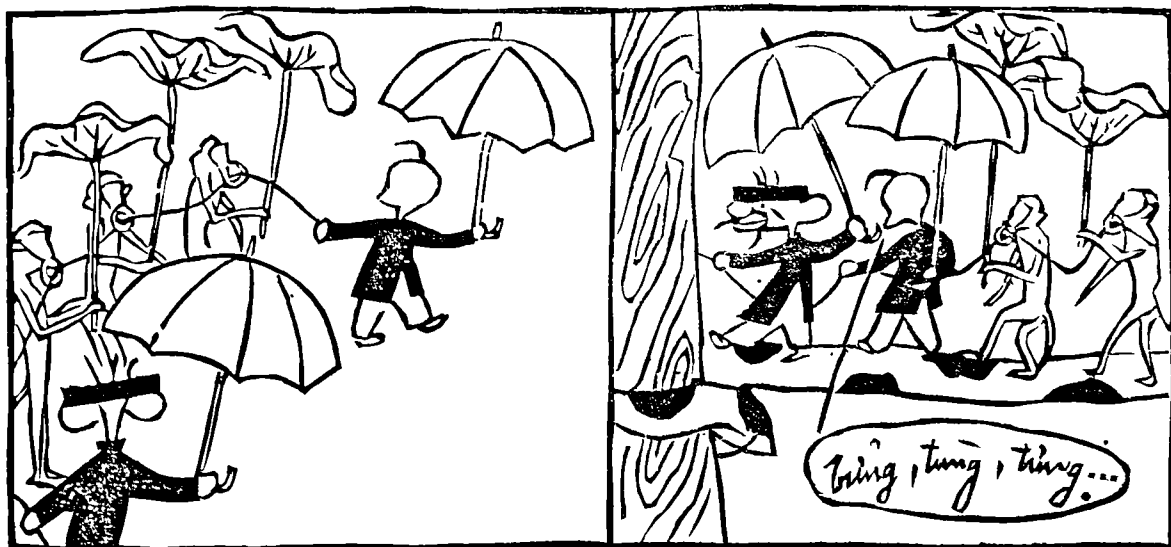
Kết quả cuộc thi Thủ Công TRE EM

BUTA

là thứ ngòi bút nội hóa tốt nhất làm bằng thủ thép riêng, viết chơn ngay, lâu rĩ, dụng nhiều mực. trăm ngòi dùng được cả trăm ngòi. khác với mấy ngòi bút nơi khác làm bằng sắt tây, không có khóa, chưa viết đã cong, trong trăm ngòi may được vài ba ngòi. Ngòi Buta đã được rất nhiều các quan chức để ý tới và khen ngợi. Ngòi Buta do nhà máy Đông Ba chế tạo. Mua buôn xin về nhà in : CỘNG-LỰC, N° 9 Rue Takou — Hanoi

Télêphone : 962

MÚP và MÍP XVI BẮT KHÍ LÀM TRÒ

NGỤ NGÔN

Cây Đa và cây Tầm Gửi
 Bên đình có một cây Đa
 Thân to kẻ được đến vừa mẩy ôm.
 Rằng ta to nhớn um-tùm,
 Nào ai còn giám dòm-nom của
 mình.
 Có cây Tầm Gửi man-sinh
 Lòng tham nó đã rắp-danh những
 ngày.
 Khen rằng: « Ông lớn tốt thay,
 Bên cạnh trú tạm, biết hay nhường
 nào!

Gọi là nhờ bóng cây cao,
 Yên thân, ấm bụi, đời nào dám
 quên »

Đa ta nghe nói mông mèm ~
 Bấy giờ cho tạm ở bên đầu cành.
 Ai ngờ Tầm-Gửi dụng tình
 Một năm nó quẩn cả cành lẫn
 cây.

Lạ đời xiêm-nịnh xưa nay,
 Những quân hót khéo thường
 hay hại người.

ĐẶNG-BẶC-HỒ

CHUYỆN VUI

Nồi... để con !

NGÀY xưa có một người đàn bà sang mượn cô láng-giềng cái nồi để về nấu cơm khách. Vì tính hay giúp người cô bạn bằng lòng ngay.

Vài ngày sau bà mượn nồi đem sang hai chiếc : một lớn — chiếc mượn — và một nhỏ còn mới nguyên :

— Cô láng-giềng ơi ! tôi đem giả nồi cô đây !

— Cảm ơn bà ! Nhưng còn chiếc nào này thế ạ.

— Chiếc này ý à ?... Đề tôi kể cho cô nghe. Cô có thể tin được chuyện chiếc nồi của cô đã để ở nhà tôi hai chiếc nồi con không ? Đây, gọi là cảm ơn cô, tôi đem sang biếu cô một chiếc, còn tôi giữ một...

Cô láng giềng hơi ngạc nhiên nhưng lại mừng được thêm một cái nồi. Cô cảm ơn bà láng-giềng lắm.

Độ được nửa tháng bà láng-giềng lại khênh khạng sang mượn nồi về nấu cơm cho mấy người khách vừa đến chơi nhà. Chẳng đề nói nhiều lời cô bạn trẻ tuổi hấp tấp vào bếp đem nồi cho mượn. Không nói các bạn cũng biết nét mặt của cô lúc ấy vui vẻ đến chừng nào vì cô chắc hẳn bạn này thế nào cũng lại được thêm một « đứa con nồi » nữa đây !

Nào ngờ mười ngày, mười lăm ngày qua mà chưa thấy bà đem giả nồi, nóng ruột cô đến nhà người đàn bà ấy để xem ra sao.

— Bà ơi ! Nồi của tôi bà dùng xong chưa, bà cho lại nào !...

— Nồi của cô ấy à ? Thôi đừng nói đến làm chi nữa. . . Nó chết mất rồi ! Vừa nói bà nọ dơ tay như kêu trời.

— Bà bảo sao ? Nó chết à ! Nó chết à ! Tại sao ?

— Phải ! nó chết rồi ! nó chết vì bị chứng hậu sản, nhưng thôi còn con nó đấy, tôi đã biếu cô thì cô giữ lấy mà dùng vậy.

Bốn anh nhà quê lấu lĩnh

Trên đường cái quan bốn anh nhà quê tùm vào nhau đi ngắt ngưỡng như những

anh say rượu.

Bỗng có người phi ngựa tới, tay chân giờ cả ra mà kêu :

— Này các anh ! Các anh có thấy con ngựa của tôi sỏ no chạy về phía nào không? Các anh bảo giùm cho một tý.

— Một con ngựa chột, hồng răng giữa... ?

— Phải !...

— Với mang một bên một bao đường, một bao gạo... ?

— Phải phải !...

— Và người cưỡi là một bà già ?

— Đúng như thế !

— Con ngựa ấy màu nâu có phải không ?

— Phải ! Đúng. Các anh làm tôi sốt ruột lắm ! Vậy hó ở đâu ?

— Chúng tôi không biết ! Cả bốn người thản nhiên trả lời như vậy.

Cả năm người cãi nhau, đánh nhau, sau phải đến cửa công.

Sau lời khai của người cưỡi ngựa, quan quay lại hỏi bốn người nhà quê. Người đầu trả lời :

— Tôi chú ý thấy ở giữa đường có nhiều khoảng mất thì tôi biết có ngựa đi qua. Nhưng những khoảng ấy đều ở về phía trái và chỗ giữa khoảng bị nhăm thì tôi biết người chột và hồng răng giữa.

— Được ! Còn anh kia anh bảo sao ?

— Tôi nhận thấy dưới bóng cây lớn có hình con ngựa nằm lẫn xuống mà bên phải thì có chim ăn một bên ruồi bậu thì biết rằng ngựa mang một bên là gạo, một bên là đường.

— Hay ! Anh kia thấy gì ?

— Tôi thấy có dấu chân chỉ nhẹ phớt và có những lỗ do một chiếc gậy chống xuống thì biết người cưỡi ngựa là một bà già.

— Còn tôi, tôi thấy chú ý những cây gai ở bên đường hẹp có dính lông ngựa màu nâu thì biết ngựa của người ấy màu nâu.

Thấy họ đều có lý, quan cho mỗi người một đồng bạc và người cưỡi ngựa đánh đòn vì chưa chi đã gây chuyện

Đây các bạn xem ! Nhận xét có nhiều lợi như thế. Hơn nữa những lúc đi đường nhận xét lại là một cuộc giải trí, một trò chơi vui nên Hướng đạo ra công lập, lấy tính tốt ấy.

NGUYỄN-VĂN-HOÀ

— Tráp giầu của ta sao mi dám để những thứ đó vào ?

TRANG QUỲNH

(Tiếp theo kỳ trước)

Chàng cúi xuống lấy mà rằng :

— Ông cho lệnh con nhặt hết những đồ người ngựa ông đánh rơi, thà ra con phải tuân lệnh ông mà nhặt thứ do ngựa ông đã bỏ rơi ra đường. Quả thật con đã làm theo ý muốn của ông.

Ông quan tức giận hết sức nhưng cũng, tha đánh chàng vì nói khéo tìm cơ che tội. Ông bèn bảo :

— Từ giờ, mày không được cấp tráp nữa. Bộ mày chỉ coi vườn là được thôi !

Và ông dẫn chàng ra vườn trồng hoa

T R A U B O C H E T T R A U B O C H E T

(Tiếp theo trang 5)

quên phăng cả trí anh hùng, tài đẹp loạn của mình ton tả chạy về trường để ăn, vì hai bác vốn cùng háu đói.

Có chủ Thổ Tinh Ranh từ nãy vẫn có ý lảng tai nghe truyện, thấy thế cười thầm và nói một mình :

— Hừ ! Hai cái bác háu ăn này lão lắm. Bác Trâu được cái to sác nhưng nặng ì à ịch, Và bác Bò đã nổi tiếng là ngu mà dám định làm vua các loài vật thì kẻ cũng buồn cười. Để ta phải trên cho hai bác một mẻ xem có bác nào còn khỏe mẽ được không !

Chiều đến. Thổ Tinh Ranh đến bảo Trâu :
— Bác Trâu ơi ! Bác có trông thấy cái phen lạ ở giữa sân trại kia không ?

Trâu trở mắt ra nhìn cái phen rồi nói :
— Có, nhưng tôi chả thấy cái gì lạ cả.
— Thế thì bác không biết đấy thôi. Phen ấy tuy mỏng mảnh mà vững chắc lạ lùng năm xưa còn Bác Voi già ở đây cũng không đầy đủ được đấy !

— Bác nói bịa !
— Không tin bác thử thử xem !
Trâu ham hồ toan chạy húc đồ phen, song Thổ tinh ranh gọi lại, bảo Trâu :

— Bác Trâu ạ tôi biết tiếng bác khỏe mạnh ít có mới định mời bác húc thử cái phen đấy. Song húc đồ phen có phải là truyện thường đâu. Nếu bác có tài húc được, xin đợi đến trưa mai tôi cho bác chìm gỗ

mở di rao họp tất cả các bác hươu nai, gà, lợn, lừa ngựa lại để xem bác thử tài, Bác đừng sát đuôi vào tường kia, tôi ở trên đài, đánh một tiếng trống thì sông lại mà húc cho mạnh, nếu phen đổ được thì tôi chắc bác được tôn làm vua trong trại này đấy.

Trâu ta đã nhiều lần co lưng làm lung lay cả phen, chắc bụng thế nào cũng húc đổ dễ như chơi nên vui vẻ nhận lời.

Thổ tinh Ranh lại tìm đến Bò Mộng rồi cũng trước thì nịnh Bò cho Bò phồng mũi rồi sau thách Bò húc đồ phen như Trâu :

— Nhớ nhé, bác Bò nhé. Đứng trưa mai tôi họp đại hội đồng để xem bác trở tài.

Bác đừng sát đuôi vào tường kia, nghe tôi đánh một tiếng trống thì chạy cho mau lại mà húc vào vua đấy. Nếu phen đổ thế nào bác cũng được tôn lên làm vua đấy.

Bò ta nghe Thổ nói nghĩ bụng làm vua cũng dễ lắm thay, và hí hửng nhận lời.

Đứng trưa mai, Thổ sai Chim gõ Mồ đi mời Hươu, Nai, Lừa, Ngựa, Gà Vịt và cả làng đến xem Trâu, Bò làm xiếc. Thổ đã sắp đặt sẵn, cho Trâu và Bò mỗi bác đứng sát đuôi vào tường ở một đầu sân trại. Cái phen dựng ở giữa. Muốn cho trâu bò tin mình để húc cho thực hăng Thổ sui vệt đứng ra diễn thuyết. Vệt nói :

— Tắm phen lạ kia, từ thuở có trời đất chưa ai làm đồ được bao giờ. Vậy vị anh hùng nào húc đồ được thì hội đồng Muồng Thú xin tôn lên làm vua.

CAO MÊN

đăng sau nhà bảo chàng coi. Chàng vâng lệnh. Nó bèn chống chiếc gậy ngồi góc vườn, mặc trâu bò vào dẫm nát hoa và phá hại cây. Cuối chiều ông quan ra thăm thấy vườn tun-hoang và chàng vẫn chống gậy ngồi góc vườn. Ông hỏi, nó lễ phép thưa :

— Bẩm ông ra lệnh cho con đuổi trâu bò nhưng ông bảo con giữ vườn. Bẩm con vẫn giữ vườn ạ, vườn đấy có mất đâu ạ.

— Mày cấp tráp không nổi giữ vườn không song. Từ giờ mày ở nhà sai vặt vậy.

Chàng xin tuân theo. Một hôm, ông quan phải tiếp khách nên quá bữa cơm vẫn chưa vào ăn được. Bà quan bảo chàng ra mời

T R A U B O C H E T T R A U B O C H E T

Trâu và Bò nghe nói sững như mở cờ trong bụng, bỗng lại nghe tiếng Thổ gọi !

— Xin Hội đồng chú ý nghe đây ! tôi đánh một hồi trống trước và ba tiếng về sau. Rút tiếng trống sau cùng thì bác phải chạy thật nhanh cố sức mà húc đồ phen.

Rồi Thổ rang tay đánh trống ;

Tùng, tùng, tùng !

Trâu và Bò nghe hiệu đều gục đầu, gán cổ mà chạy lao mình đi như tên bắn. Cứ yèn ra thì tấm phen phải gãy nát, song Bò chạy nhanh mà Trâu chạy lại cũng nhanh dùng phen thì Trâu cũng húc đúng vào chỗ ấy ở bên kia phen. Hai cái đầu sừng sỏ dập vào nhau đến đổ một cái như đổ gỗ. Trâu và Bò cùng choáng váng lùi bắn ra mấy bước rồi trở mắt lên nhìn :

Tấm phen vẫn đứng nguyên chỗ cũ.

Thổ tinh ranh vội bảo ;

— Các bác xem đó. Tôi nói có sai đâu ? Có bác nào đổ được một lần nữa không ?

Trâu và Bò húc phải nhau mà không biết, bị đau lại càng hăng máu, chẳng nói chẳng rằng, hăm hực đi về hai đầu sân, quyết trí lao mình phen nữa...

Tùng ! tùng ! tùng !

Ta tiếng trống vừa rút thì Trâu và Bò, cùng lại chạy như bay, và lần này cũng cố lấy sức gấp mười, nên khi hai cái đầu húc vào nhau trên cái phen thì hai bác cùng bị

ông vào sơi cơm. Chàng ra giữa cửa buồng khách kêu to :

— Bẩm ông, bà con bảo mời ông về sơi cơm ạ.

Ông quan ngượng quá. Đợi khách về ông bảo Chey :

— Thăng này lão, sao mày lại mời ta thế :

— Bẩm ông, lệnh bà truyền con mời ông con phải vâng lệnh chứ không dám lão.

— Bận sau hể có ai bảo mày gọi tao thì mày phải ghé vào tai mà nói khẽ, Nếu không thì phải đánh đòn đó.

Mấy hôm sau, ông quan giờ bận việc ở công đường thì ở nhà phát hỏa bà quan, cho chey đi gọi ông về, chey bèn tiến lại gần ông ghé vào tai và khẽ nói :

— Thưa ông nhà cháy.

(Xem tiếp trang 18)

đau ngã lộn ra nằm thở một lúc.

Thổ tinh Ranh rống rạc nói :

— Mỗi người chỉ được thử có ba lần, vậy còn một lần nữa, có ai dám cố sức húc cho đồ phen không ?

Trâu và Bò cùng tình nguyện xin thử một lần nữa. Thổ lại đánh trống :

Tùng ! tùng ! tùng !

Và Trâu và Bò lại cùng hăm hở chạy đi nhưng lần này, Trâu vì cũng mệt như Bò mà lại nặng thịt nên chạy hơi chậm. Bò phăng phăng lấy hết sức bình sinh để đâm đầu vào phen. Rắc một cái, phen bắn tung lên song Bò dùng sức mạnh quá, không hãm được nên đâm đầu vào Trâu cùng vừa sòng sọc hay đến. Hai bác cùng lặn kên ra. Khi đứng dậy được thì Trâu và Bò cùng nổi giận dùng dùng : Trâu quát :

— Con Bò ngu dộn kia ! Sao được húc ta ? Bò cũng rống lên :

— Cou Trâu bị thịt kia ! Sao được húc ta ?

Thổ tinh ranh đứng trên cao thúc trống ầm ầm, và hai bác bạn thân sòng vào đánh nhau càng hăng, hăng đến nỗi một lúc sau bác thì gãy sừng, bác thì què chân cùng lặn ra chết !

Hôm ấy, Hươu, Nai, Lừa, Ngựa, cùng cả các súc vật về dự Hội Đồng, và nhất là Thổ tinh ranh được xem đánh nhau một bữa thích mắt và được một bữa cơm no !

HUYỀN RIÊU kể.

THANH-KHA tuy ngồi ăn với Fung-Su mà bụng nghĩ những đầu đầu. Bữa tiệc tối nay há chẳng để tiền chàng đó ư? Tên tướng cướp vừa cho chàng hay rằng có tin chắc chắn cụ Trần Nam sẽ đem tiền chuộc con gái và chỉ nửa đêm hôm nay là chiếc Hải-An được thả về.

TRÊN ĐẢO VẮNG

Tuy chàng chưa hay số mệnh của Hiền và Ngọc sẽ ra sao nhưng chàng cũng thấy dễ chịu, nhẹ nhõm cả người. Chỉ còn một điều làm viên thuyền trưởng phải thắc mắc.

Chàng đã hứa với bà cụ già chàng gặp lúc này là sẽ tìm cách đưa bà trở về nước Nam tuy việc ấy chẳng phải dễ dàng. Nét mặt buồn rầu của người đàn bà bị xa nhà, xa nước hơn ba mươi năm giờ nay, Thanh-Kha không thể nào quên được. Lúc nói chuyện với chàng bà cụ chỉ nước mắt chạy quanh cầu khẩn chàng tìm cách cho mình được lại thấy quê hương. Mà cũng chỉ vì hi-vọng có thể nên bà mới dám liều nguy hiểm mách bảo Thanh-Kha con đường hẻm để trốn thoát ra khỏi đảo vắng.

Vậy thì chốc nữa chàng sẽ có một trách nhiệm rất nặng nề: cứu bà cụ và những người không có tiền chuộc. Trách nhiệm đó chàng có thể làm trọn không? kế hoạch chàng dự định có thể thi-hành được không?

Nghĩ đến đó, bất giác Thanh-Kha đặt đĩa xuống bàn. Fung-Su vẫn đề ý đến cử chỉ của chàng từ này mỉm cười lên tiếng:

— Ông Thanh-Kha nghĩ gì thế?

Câu hỏi làm Thanh-Kha giật mình ngừng lên. Nét mặt hơi đỏ, chàng vội giả nhời:

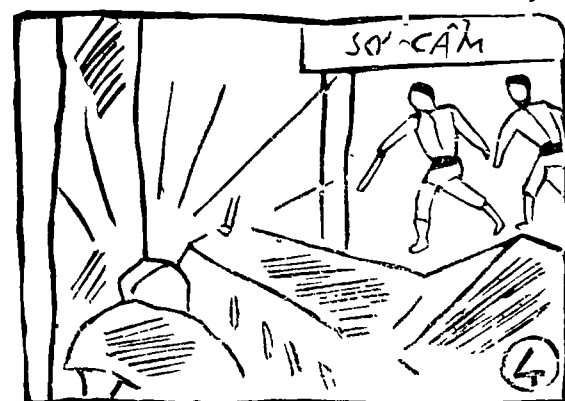
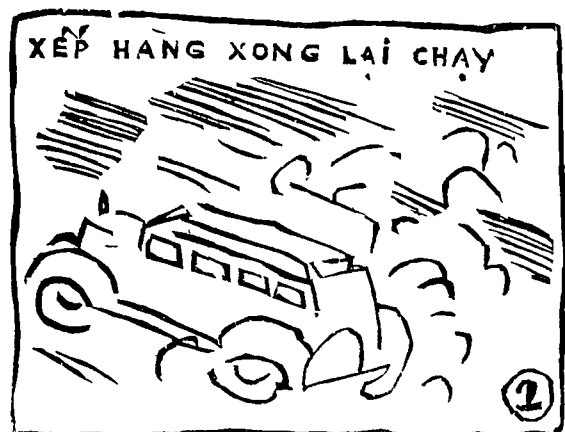
— Tôi sốt ruột muốn biết tin tức ở nhà ra sao.

— Thì ông vội gì. Tôi đã hứa rằng đến 10 giờ là có tin đích xác lại mà. Ông cứ yên lòng ăn uống. Chốc nữa ăn xong chúng ta lại lên chỗ đài ban chiều.

Rồi nâng chén Fung-Su mời viên thuyền trưởng. Thanh-Kha, trước sự lịch thiệp của hẳn, cũng phải đổi nét mặt, nâng cốc uống cạn. Và lúc đó, chàng mới đề ý giả nhời chu đáo những câu hỏi tíu tít của con gái Fung-Su, hỏi chuyện Hà-Nội và Hải-phòng.

Cuộc rượu cũng như các bữa tiệc của người Tàu, kéo dài mãi mà các món ăn vẫn thấy liên tiếp bung ra. Tiếng trống cầm canh xa xa đã điểm canh hai: Thanh-Kha nóng

TÒA NHA BÍ MẬT

ruột qua phải đứng lên vô phép bấy giờ Fung-Su mới truyền cho triệt bàn.

Nhưng nào đã có thời ngay. Tên chúa đảng lại còn nèo chàng hủ mấy điều thuốc phiện. Thanh-Kha phải hết sức từ chối. Luân quần mãi đến 10 giờ rưỡi mới lên đến chỗ đài thông tin.

Từ lúc này, những việc xảy ra còn ghi trong trí nhớ Thanh-Kha xuất đời nó sây ra liên tiếp và nhanh chóng vô cùng.

Giờ tối đen như mực, một bầu trời của ngày cuối tháng. Lun phùn cơn hạt mưa bụi. Hai người, Fung Su và Thanh-Kha đứng trên tòa đài chiếu viễn kinh nhìn ra phía đảo xa. Đứng sau hai người tên khách giữ việc thông tin yên lặng, khoanh tay đứng chờ.

Trong khoảng đêm, bỗng ở hòn đảo tí xa xa một tia sáng lóe lên rồi tắt. Cuộc thông tin bằng lửa bắt đầu. Thanh-Kha tuy không hiểu gì nhưng chàng nhìn những tia lửa một cách chăm chú vì đó là lời giải số mệnh của nhiều người.

Một lúc sau, Fung Su đặt ống nhòm xuống quay lại dịch bức hỏa tin cho Thanh-Kha nghe. Toàn những tin tốt ra. Ở bên mỏ, tên thám tử của Fung Su đã thấy người ta sắp sửa chiếc tàu-trượt. Ông Trần Nam đã gỡ về. Tin đồn trong mỏ rằng ông quyết định không chuộc. Còn Luyện thì chưa ai thấy bóng ông ta đâu.

Tuy trời rét mà Thanh Kha cũng thấy nóng bừng mặt. Vừa lúc đó tên khách giữ đài lại quay ra gọi Fung Su vì bên kia đảo lại có ngọn lửa chiếu ra. Lại một bức thư lửa nữa. Lúc Fung Su quay lại dịch cho viên thuyền trưởng nghe thì Thanh Kha không giấu nổi sự khoan khoái. Chàng thở giải một tiếng như để chút sự lo âu.

Tin sau cùng này mới thật đáng gọi là một tin bất ngờ, ông Trần Nam vừa tuyên-bố đem đủ số tiền chuộc cả mấy người bị bắt cóc: Ông cho rằng vì Mai rủ các người kia đi chơi nên ông phải có trách nhiệm chuộc tất cả bấy nhiêu người về.

Thế là xong giấc mộng dữ dội. Fong Su quay lại chúc mừng Thanh Kha rồi nói:

— Tôi còn chịu của ông cái ơn cứu khỏi chết. Lúc này mới là lúc tôi giả ơn. Ở Hồng-kông tôi quen rất rộng mà tôi vừa mới mua lại một hãng máy bay rất lớn bên đó. Ý tôi muốn mời ông làm giám đốc hộ. Xin biểu ông một nửa số cổ phần của công ti đó và xin để ông giám đốc hãng máy bay đó xuất đời. Tôi sẽ cho người đưa chiếc tàu Hải An giờ về. Chỉ xin mời ông ở lại chơi ít ngày với chúng tôi...

Thật như trong chuyện ti ẩn tiên. Những sự may mắn theo chân nhau tiến đến.

(Còn nữa)

Trạng Quỳnh Cao-mên

(Tiếp theo trang 15)

Mãi nghĩ việc khác, tưởng nó đến trêu ông định giờ tay tát : chey tránh xong lại khế lại gần ông nói nhỏ vào tai.

— Thừa ông nhờ cháy.

Lúc bấy giờ, ông mới sửng-sốt và bảo chey :

— Chết về nhà xem có đồ thứ gì nhẹ chạy đi ! nhanh ! thắng chey có mấy cái chân mang ra chạy vào, chỗ nhà cháy ồm ra toàn một giống lông vịt. Trong lúc đó viên quan cùng gia-nhân hết sức cứu hỏa, khuôn chum khuôn vại thổ phỉ phà phè phò Đám cháy tàn, ông quan mới truyền ai chạy được cái gì mang ra trình Người lễ mễ mang hòm đến người thì lệch khệch bùng chiếc lọ cổ, Duy chỉ chey là thung dung cắp mấy bô lông vịt, Ông quan nổi giận lời đình :

— Ai bảo mày chạy lông vịt bỏ các vật quý giá lại trong đám lửa ?

— Bầm cụ lớn, chính cụ lớn truyền như thế đó ạ. Cụ lớn truyền rằng mày bé thì kiếm vật nhẹ má chạy mà trong nhà thì trông trước trông sau con chỉ thấy đám lông vịt là nhẹ nhất.

Ông quan tức lắm, chắc là thắng chey định bụng sỏ mình nhưng không làm thế nào trừng trị được vì nó nói có lý. Nghĩ một lát rồi ngài truyền :

— Mày phải tìm ra ai đánh chày nếu không thấy thì tao đem giết mày chước nhất vì chính mày là thủ phạm !

(Còn nữa)

TÒ MÒ

Các lối viết thư Bí-Mật (1)

(Cấm trích đăng lại)

Chọn các chữ bằng một « con số »

Bạn muốn giao-dịch chơi với một người bạn nào thì hẹn định sẵn với nhau sẽ dùng mấy con số, chẳng hạn : 2375 làm những con số chia khóa.

Bạn viết thư đi : lời lẽ định nói thế nào, viết cho rành rẽ, đoạn ở dưới mỗi chữ, lần lượt viết những con số đã định trước (2375 2375...) Bạn viết : « Ông chủ-nhiệm Thanh-Nghị ». Ở dưới chữ ô viết con số 2 dưới chữ n, viết số 3 dưới chữ g viết số 7, dưới chữ c viết số 5, cứ lần đi như thế mãi. . . Sau hết cứ theo mỗi bậc số mà hạ xuống mấy bậc chữ như đây :

Ông chủ - n h i ệ m T h a n h N g h ị
2 3 7 5 2 3 7 5 2 3 7 5 2 3 7 5
Q Q O H K Y U N L I T A K D U N P K P O

câu này trong thư bí mật thành ra :

« Q Q O H K Y U N L I T A K D U N P K P O »

Cuối bức thư viết giòng số chia khóa : 2375

Các bạn có thể lấy những số chia khóa khác được tùy sở thích của mình :

Khi tiếp được bức thư bí mật của bạn người nhận thư chỉ đem viết thẳng một hàng ngang những chữ trong chữ số. Rồi họ chỉ việc làm trái lại cách của bạn đã làm nghĩa là tính ngược trở lên theo : thứ bậc của mỗi con số mà nâng cao lên bao nhiêu bậc chữ v. v.. sẽ tìm thấy lời lẽ trong thơ rõ-rệt.

(Nhớ tính bậc số xuống đến Y mà chưa hết thì lộn lên chữ A lần đi).

RYNVAT

(1) Xem từ số 9 Trẻ Em

(còn nữa)

GLYCÉRINA : thuốc đánh răng trắng, bóng, lợi đỏ, thơm miệng, mát cổ, không hại men răng. Bán lẻ tại các hiệu tạp hóa. **Giá : 0p35.** Buôn tại hãng dẹt :

Tricots, Chemisettes, Pull'overs

PHUC-LAI

87-89 ROUTE DE HUÉ — HANOI — Tél. 974

DENTFRICE MICROBICIDE

GLYCÉRINA

Y-KHOA BÁC-SĨ

TRINH VĂN TUẤT

Cựu chuyên môn Răng và
Miệng tại nhà thương
Trousseau (Paris)

mở sè trong miệng

Thay răng, Sửa răng lệch

PHÒNG KHÁM BỆNH

77, Hàng Dẫy — Hanoi

Téléphone : 12.20

Éclat d'argent

Dentifrice de choix

PHARMACIE DU BON SECOURS
Mme NGUYỄN ĐÌNH HOÀNG

Pharmacienne de 1ère classe

52 bis, Boulevard Đồng - Khánh

— HANOI —

TRƯỜNG

HOAI ĐỨC

Nº 70 Phố Hàng Trống Hanoi

Giấy nói số 866

*là một trường Nữ học tư-thực to nhất Bắc-kỳ
Có từ lớp Đồng-ấu đến lớp Đệ-tử-niên ban
Cao-đẳng-liều-học.*

Ngày khai giảng niên-khóa

1941 - 1942 :

Ban Tiểu-học : Ngày thứ hai 1er Septembre
1941, hồi 7 giờ sáng.

Ban Cao-đẳng-tiểu-học : Ngày thứ hai 1er
Septembre hồi 8 giờ sáng.

Lưu-trú học-sinh phải lễ tựu tại trường
ngày 31 Aout trước 8 giờ tối.

Gérant : ĐỖ-VĂN-CHƯƠNG

Dầu

ĐẠI-QUANG

**dùng trong lúc mùa hè
nóng nực là rất hợp thời**

Ngào ngạt, nhức đầu, xỏ mũi, đau
bụng, đi rửa, sốt nóng, sốt rét,
đau tức, cùng là cảm mạo, sương
hàn, nắng gió, chỉ nên dùng dầu
ĐẠI-QUANG, ngoài xoa trong uống
là sẽ thấy công hiệu ngay.

Đại-quang

được - phòng

23, Hàng Ngang Hanoi — Giấy nói 805

Imprimerie spéciale du Văn Mấn

AN - TIEM

Tranh của Tô - Vũ
Truyện của Vân-Lê

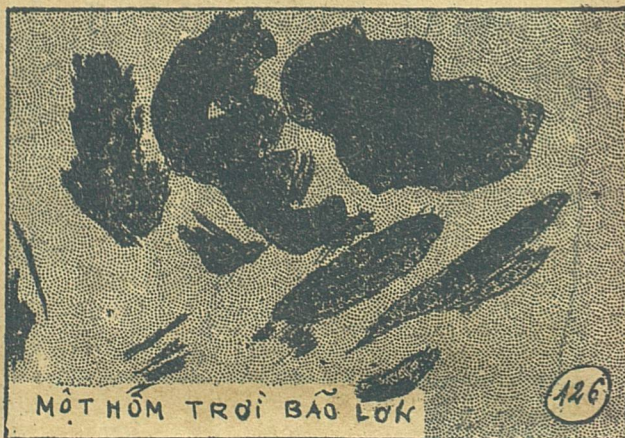
ĐẾN CHỖ VỨT LÔNG VỊT NỬA THÁNG
TRƯỚC, HAI VỢ CHỒNG THẤY MỘT
ĐÀM CỎ LẠ

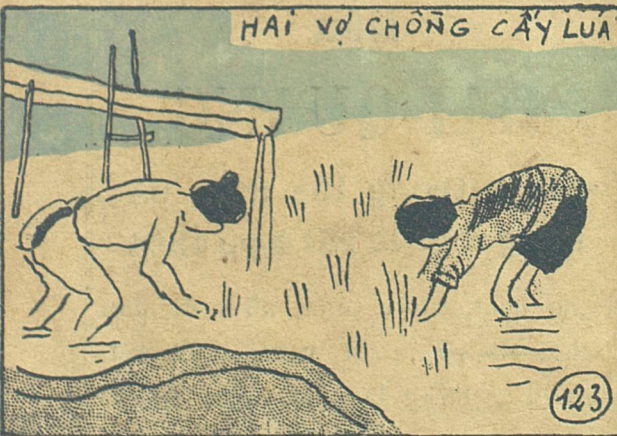
BÁT CƠM MỚI NGON LẠNH

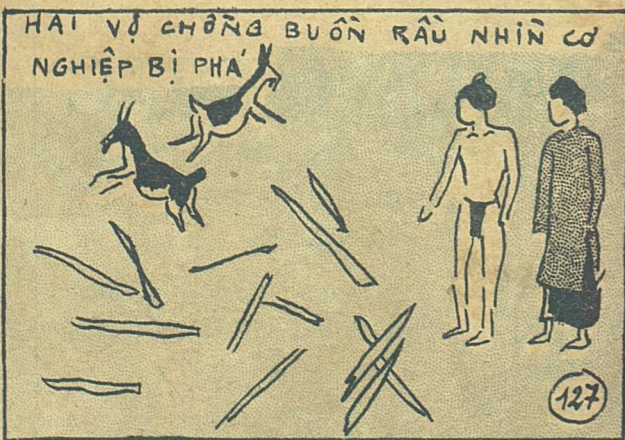
ma! ma!
bát trời giáng ta
trong lòng vịt cỏ lúa

HAI VỢ CHỒNG CẮY LÚA

HAI VỢ CHỒNG BUÔN RÂU NHÌN CƠ
NGHIỆP BỊ PHÁ

BA THÁNG SÁU...

BAO TẠNH RA BỜ BÈ CÔNG CHÚA
SỢ HÃI THẤY...

